

ring i hele sin levetid har skabt øget ulighed og for nogle grupper også øget fattigdom.

Nu har vi tidligere koncentreret os meget om dem, der er udstødt fra arbejdsmarkedet, og lad mig så lige spørge statsministeren, om han ikke i det mindste vil forholde sig til den fattigdom, som rammer dem, der er på arbejdsmarkedet, dem, som rammes af stress i deres hverdag. Over en femtedel af alle danskere rammes af stress i deres arbejde i en sådan udstrækning, at det går ud over deres helbred, og vel at mærke sådan, at tre ud af fire af dem, der får anmeldt en arbejdsskade på grund af stress, er kvinder, typisk kvinder i den offentlige sektor.

Hvad er så regeringens svar på det problem, at folk i arbejde arbejder sig selv til nedslidning og stress, ikke mindst i den offentlige sektor? Hvad vil regeringen konkret gøre ved det? Hvordan vil man sikre, at arbejdsmarkedet ikke udstøder folk på grund af stress?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Med al respekt så tror jeg ikke, man kan lovgive mod stress. Det, der er vigtigt, er, at der er en arbejdssituation, og at der er et arbejdsmiljø ude på de enkelte arbejdspladser, som gør, at man kan udføre sit arbejde uden at komme i en stresstet situation. Og det kan vi altså ikke dirigere fra Folketinget. Det er noget, man i høj grad må klare ude på arbejdspladserne i et samarbejde mellem fagbevægelsen og arbejdsgiverne.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Vi kan herindefra beslutte, at der er flere hænder, der skal i arbejde. Vi kan i forbindelse med den offentlige sektor beslutte herindefra, at der afsættes midler til, at man i kommunerne, på plejehjemmet, skolerne, daginstitutionerne får plads til flere hænder, så der er flere om at dele arbejdet.

Vi kan herindefra beslutte en lovgivning, sådan at man også ude på de private arbejdspladser kan bruge dagpengene aktivt til at fordele arbejdet på flere hænder. Vi kan gøre meget for at sætte arbejdstempoet ned også ved hjælp af lovgivning. Det er bare et bud på, hvordan vi kan komme videre i kampen mod stress, og jeg synes, at statsministeren skulle prøve at åbne op for, at vi får fordelt det arbejde bedre ved, at vi kan bruge pengene aktivt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Ja, altså undskyld jeg siger det, men det er jo det sædvanlige hokuspokus fra Enhedslisten: at bruge dagpenge som større tilskud til ansættelse af mennesker inden for det offentlige. Det, vi vil, er at sørge for, at der er det personale, der skal være inden for ældreplejen, til at passe vores børn og på sygehusene osv., og faktisk er det gået sådan. Det er der så nogle af mine egne, der ikke er så glade for, men faktisk er det gået sådan, at der er blevet flere ansat inden for det offentlige i løbet af den tid, vi har haft regeringsansvar.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Statsministeren har ved mange lejligheder, helt tilbage fra 2001, talt om den faste og fair udlændingepolitik og herunder også 24-års-reglen, som har været en central pille for regeringen i kampen mod tvangsægteskaber. Det er nu kommet frem, at allerede før sidste valg havde regeringen lempet 24-års-reglen for de grupper, som også var omfattet af jobkortordningen, dvs. læger, dvs. sygeplejersker, dvs. ingeniører, og dvs. it-medarbejdere, som altså ikke efter regeringens opfattelse krævede den samme skrappe kur mod tvangsægteskaber.

Kl. 20.35

Kan statsministeren i dag forklare, hvor det er, at statsministeren og regeringen finder, at der er dokumentation for, at tvangsægteskaber foregår i mindre grad blandt lægestuderende end blandt journaliststuderende, blandt jurister end blandt sygeplejersker eller blandt it-medarbejdere end blandt tømrersvende?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jobkortordningen handler ikke om studerende.

For så vidt angår diskussionen om studerende, har integrationsministeren trukket sine planer tilbage. Det tror jeg at hr. Morten Østergaard er klar over. Det, vi her taler om, er jobkortordningen. Det er for mennesker, som er uddannede og skal have et job.

Det er vigtigt, at disse her ting tilrettelægges sådan, at der ikke diskrimineres, og hvis det var sådan, at man ikke gav en dispensation for danske statsborgere, der har samme job som dem, der er omfattet jobkortordningen, så ville de blive stillet dårligere end udlændinge, der kommer til landet på jobkortordningen, så for at have ligestilling og undgå diskrimination har man gi-